

Biskup

1. W zwyczajny rytm życia każdej parafii wpisuje się co pewien czas posługa biskupa. Przeprowadza w niej wizytację kanoniczną, udziela sakramentu bierzmowania, konsekruje kościół czy kaplicę. Obecność biskupa w parafii uświadamia wiernym, że są częścią Kościoła diecezjalnego, powierzona Jego pasterskiej trosce.

2. Kim jest **biskup** w Kościele? Najkrótsza odpowiedź brzmi, że **jest następcą apostołów**. Apostołowie zaś to uczniowie powołani w sposób szczególny przez Jezusa, tworzący kolegium Dwunastu. Opis ich powołania i katalog imion podają Ewangelisti: święty Mateusz, święty Marek i święty Łukasz. Liczba „12” jest świadomym nawiązaniem do dwunastu pokoleń izraelskich, które stanowiły fundament Ludu Bożego Starego Testamentu. Dwunastu Apostołów to fundament nowego Ludu Bożego. Chrystus wysłał ich na świat, aby napełnieni mocą Ducha Świętego, głosili Ewangelię i gromadząc wszystkie ludy w jednym Kościele, uświęcali je i kierowali nimi. By ten urząd posługiwania przetrwał do końca świata, Apostołowie wybrali sobie pomocników i przez nałożenie rąk przekazali im dar Ducha Świętego otrzymany od Chrystusa, udzielając im pełni sakramentu święceń. W ten sposób - z pokolenia na pokolenie - przez nieprzerwane następstwo biskupów przechodzi pierwotna tradycja, a dzieło zbawienia trwa i rozwija się aż do naszych czasów. Zachowana w ten sposób ciągłość apostołowskiej posługi nazywa się **sukcesją apostołską**.

3. Wraz z tym szczególnym darem powierzona została biskupowi potrójna władza: nauczania, uświęcania i rządzenia. Władza **nauczania** polega na nieustannym i wytrwałym obowiązku głoszenia Dobrej Nowiny oraz na trosce o zachowanie czystości przekazu Ewangelii. Znakiem tego jest pierścień biskupi, zakładany w momencie święceń i towarzyszące słowa: „Przyjmij pierścień, znak wierności i zachowaj nienaruszoną wiarę. Strzeż od skażenia Bożą Oblubienicę, to jest Kościół święty”.

W Katechizmie Kościoła Katolickiego czytamy: „Dla zachowania Kościoła w czystości wiary przekazanej przez Apostołów, sam Chrystus, który jest prawdą, zechciał udzielić swojemu Kościołowi uczestnictwa w swojej nieomyślności” (KKK 889). Do wypełniania tej służby udzielił On pasterzom charyzmatu nieomyślności w dziedzinie wiary i moralności (por. KKK 890). Biskup spełnia władzę nauczania, gdy zleca kapłanom oraz odpowiednio przygotowanym do tego katechetom świeckim i zakonnym misję przepowiadania Ewangelii i chrześcijańskiego wychowania (por. KKK 888).

Władza **uświęcania** związana jest z udzielaniem sakramentów, modlitwą, pracą, posługą słowa oraz osobistym przykładem, poprzez który biskup prowadzi wiernych do źródła życia Bożego, życia w zjednoczeniu z Chrystusem. Symbolizuje to mitra, czyli nakrycie głowy biskupa. Otrzymując ją, biskup słyszy słowa: „Przyjmij mitrę i niech jaśnieje w tobie blask świętości, a gdy ukaże się Najwyższy Pasterz, niech ci da w nagrodę niewiedzący wieniec chwały”. Posługa każdego księdza w parafii jest udziałem we władzy uświęcania, sprawowanej przez biskupa. Dzieje się to mocą sakramentu kapłaństwa otrzymanego od biskupa i poprzez skierowanie kapłana do konkretnej parafii (por. KKK 893).

Ostatnim wymiarem posługi biskupa jest władza **pasterzowania**. Katechizm naucza, że „Biskupi kierują powierzonymi sobie poszczególnymi Kościołami jako zastępcy i legaci Chrystusa radami, zachętami i przykładami, ale także mocą swego autorytetu i władzy świętej, którą powinni jednak sprawować w sposób budujący, w duchu służby, który jest duchem ich Mistrza” (KKK 894). Tę prawdę oznacza pastorał, czyli pasterska laska biskupa. Otrzymując go w czasie święceń, biskup słyszy: „Przyjmij pastorał, znak urzędu pasterskiego posługiwania i czuwaj nad całą owczarnią, nad którą Duch Święty ustanowił cię biskupem, abyś kierował Kościołem Bożym”. Pasterska władza biskupa jest służbą jedności i miłości na rzecz wspólnoty Kościoła.

Już od początków dziejów Kościoła biskupa otaczano szczególnym szacunkiem, co podkreślało wyjątkowość jego posłannictwa zleconego mu przez Chrystusa. Św. Ignacy Antiocheński, bezpośredni uczeń św. Jana Apostoła w liście do mieszkańców Smyrny pisał: „Wszyscy idźcie za biskupem jak Jezus Chrystus za Ojcem, a za waszymi kapłanami jak za Apostołami; szanujcie diakonów jak przykazania Boże. Niech nikt w sprawach dotyczących Kościoła nie robi niczego bez biskupa” (KKK 896).

4. Zapamiętajmy: „Biskupi z ustanowienia Bożego są następcami Apostołów, widzialnym źródłem i fundamentem jedności w Kościele partykularnym. (...) Pełnią misję autentycznego nauczania wiary, sprawowania kultu Bożego, przede wszystkim Eucharystii i rządzenia swoimi

Kościółami jako prawdziwi pasterze. Do ich funkcji należy także troska o wszystkie Kościoły razem z papieżem i pod jego zwierzchnictwem” (KKK 938 – 939).

Biskup Roman Marcinkowski